

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 159/16.12.2005

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către SAF - ACF Constanța prin adresa nr...../.....12.2005, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../.....12.2005, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.**, societate cu sediul in Constanța, Aleea nr....., bl....., sc....., ap....., având CUI nr......

Obiectul contestației îl reprezintă măsura dispusă prin Decizia de impunere emisă de organul fiscal sub nr...../.....11.2005, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în cuantum de lei reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorări și dobânzi aferente;
- lei penalități aferente;
- lei TVA;
- lei majorări și dobânzi aferente;
- lei penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de dispozițiile art.176(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și este semnată de reprezentantul legal al societății fiind astfel îndeplinite dispozițiile art.175 din același act normativ.

Constatând că în speță sunt îndeplinite și celelalte condiții de procedură prevăzute de Codul de procedură fiscală, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța, are competența să analizeze pe fond dosarul cauzei și să pronunțe soluția legală.

I. Prin contestația înregistrată la D.C.F. Constanța sub nr...../.....12.2005, S.C. CONSTANTA S.R.L. prin reprezentantul său legal, contestă în totalitate Decizia de impunere nr...../.....11.2005 și Raportul de inspecție fiscală din data de11.2005, întocmite de organele fiscale din cadrul SAF - ACF Constanța, prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații bugetare suplimentare în sumă totală de lei, constând în impozit pe profit, TVA, majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

Motivele invocate în susținerea contestației sunt următoarele:

- urmare controlului efectuat de Garda Financiară în data de09.2004, s-a constatat că în evidența contabilă a societății au fost înregistrate un număr de 73 de facturi emise de diverși furnizori de materii prime și materiale despre care administratorul nu avea cunoștință că sunt false;
- urmare acestui fapt, Garda Financiară a sesizat prin plângere Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, solicitând efectuarea de cercetări pentru a se stabili prejudicierea bugetului de stat cu suma de lei;
- urmare cercetărilor efectuate de organele de cercetare și urmărire penală, Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța s-a pronunțat în dosarul privind societatea CONSTANTA SRL prin rezoluție, dispunându-se neînceperea urmăririi penale față de administratorul societății, pe motiv că nu a existat intenția.

În această situație la data de11.2005, organele fiscale din cadrul SAF - ACF Constanța au procedat la verificarea societății, ocazie cu care au constatat că în perioada august 2000 - decembrie 2003, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de lei, urmare faptului că au fost înregistrate în contabilitate facturi fiscale care nu aparțin societăților furnizoare.

Contrar celor constatate de către organul fiscal, petenta susține că toate cheltuielile înregistrate în contabilitate au la bază documente justificative care atestă că operațiunile au avut loc și sunt aferente activității desfășurate de societate. Referitor la faptul că aceste facturi ar fi false, petenta susține că nu avea cunoștință despre acest lucru.

Față de cele prezente, petenta solicită anularea deciziei de impunere nr...../.....11.2005.

II. Urmare adresei nr...../.....09.2004 emisă de Garda Financiară, organele de control fiscal din cadrul SAF - ACF Constanța au efectuat o inspecție fiscală parțială, în vederea stabilirii prejudiciului cauzat bugetului de stat de către SC CONSTANTA SRL, urmare faptului că în perioada aug.2000 - dec.2003

în evidența contabilă a societății au fost înregistrate un număr de 73 de facturi nelegale.

Astfel urmare constatărilor din Raportul de inspecție fiscală din data de11.2005, organul fiscal a emis Decizia de impunere pentru obligațiile fiscale suplimentare înregistrată sub nr...../.....11.2005, din care au rezultat următoarele creanțe:

-impozit pe profit de plată în sumă de lei, având ca temei legal dispozițiile art.4 alin.6, lit.m din O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare;

-TVA de plată în sumă de lei având ca temei legal dispozițiile art.18-20 din O.G. nr.17/2000 și ale art.22-24 din Legea nr.345/2002.

Pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale, în timpul controlului au fost calculate și obligații fiscale accesorii constând în majorări, dobânzi și penalități de întârziere, conform dispozițiilor art.13 din O.G. nr.11/1996 modificată și completată prin O.G. nr.26/2001, art.14 alin.1 din O.G. nr.61/2002 și ale art.121 alin.1 din O.G. nr.92/2003 republicată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere susținerile contestatarii și prevederile actelor normative în vigoare, au rezultat următoarele:

Speța supusă soluționării este dacă societatea CONSTANTA SRL are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor pentru bunurile aprovizionate cu facturi fiscale emise de firme inexistente.

În fapt, din documentele existente la dosar se reține că societatea CONSTANTA SRL din Constanța s-a aprovizionat în perioada august 2000 - decembrie 2003 cu materii, materiale, obiecte de inventar de la diverși furnizori din țară, în baza a 73 facturi fiscale.

În urma cercetărilor întreprinse de organele Gărzii Financiare, s-a constatat că firmele care au emis facturile fiscale fie nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului, fie au fost radiate, fie nu au ridicat de la societăți autorizate documentele fiscale în care s-au consemnat operațiunile înregistrate în contabilitate de către societatea CONSTANTA SRL.

Urmare plângerii penale formulate de Garda Financiară Constanța, Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța a dispus prin Rezoluția din data de12.2005 neînceperea urmăririi penale împotriva administratorului societății CONSTANTA SRL, pe motiv că fapta nu există și în consecință nu sunt întrunite condițiile pentru ca fapta să fie considerată infracțiune incriminată de dispozițiile art.11, lit.e din L.G. nr.87/1994, privind evaziunea fiscală.

În aceste condiții, la solicitarea Gărzii Financiare Constanța, organele de control fiscal din cadrul SAF - ACF Constanța, au efectuat inspecția fiscală parțială, în vederea

stabilirii obligațiilor fiscale datorate de societate față de bugetul de stat, constând în impozit pe profit și TVA, urmare faptului că au fost înregistrate în evidența contabilă un număr de 73 de facturi fiscale nelegale în valoare totală de lei.

În consecință, organul de inspecție fiscală a procedat la recalcularea obligației fiscale constând în impozit pe profit, pentru perioada august 2000 - august 2001, în temeiul dispozițiilor art.4, alin.6, lit.m din O.G. nr.70/1994 cu modificările și completările ulterioare privind impozitul pe profit, precum și al TVA pentru perioada august 2000 - decembrie 2003, în temeiul dispozițiilor art.18-20 din OG nr.17/2000 privind TVA și ale art.22-24 din L.G. nr.345/2002, referitoare la exercitarea dreptului de deducere.

Pentru neplata la termen a diferenței de impozit pe profit și TVA, în timpul controlului organul fiscal a calculat obligații de plată accesorii constând în majorări, dobânzi și penalități.

Petenta contestă această măsură considerând-o ca fiind nelegală, pe motiv că deducerea taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor s-a efectuat în baza unor facturi fiscale emise de furnizorii de materii, materiale, obiecte de inventar, documente despre care nu avea cunoștință că sunt false.

În drept, în privința regimului deducerilor taxei pe valoarea adăugată, în O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare până la data de 01.06.2002, la art.19 lit.a) se precizează:

"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

Conform art.24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare începând cu data de 01.06.2002 :

"Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente: pentru deducerea prevăzută la art.22 alin.(5) lit.a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

În legislația în materie de impozit pe profit, în vigoare până la data de 30.06.2002, respectiv în O.G.nr.70/1994 cu modificările și completările ulterioare, la art.4 alin.(6) lit.m) se prevede:

"cheltuielile nedeductibile sunt: cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ".

Din documentele dosarului contestației se reține că speța analizată a făcut obiectul unor cercetări întreprinse de organele

de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție pentru Transporturi Constanța și ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța în dosarul nr...../P/2004, dosar în care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de administratorul societății sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.11 lit.e din Legea nr.87/1994, motivându-se că faptele respective nu există.

În ordonanța procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța pronunțată în data de decembrie 2004 s-a consemnat că „*cele 73 facturi fiscale au fost reflectate în evidența contabilă și în jurnalul de cumpărări, iar ponderea acestor facturi în totalul facturilor de achiziție este de 19.5%*”.

Din cuprinsul ordonanței reiese că, administratorul societății nu a acceptat cu intenție documentele fiscale în scopul de a fraudă bugetul de stat și totodată nu se poate reține că acesta a cunoscut aspectele constatate de Garda Financiară cu ocazia verificării efectuate.

Având în vedere că cercetările efectuate de organele abilitate au condus la concluzia că facturile fiscale sunt false, se reține că nu sunt îndeplinite cerințele impuse prin actele normative mai sus menționate, pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile înscrise în ele, în sensul că facturile în speță nu sunt documente justificative întocmite conform legii de către persoane impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

Formulare cu regim special înregistrate în evidența contabilă de societate nu corespund sistemului de înscriere și numerotare din evidențele C.N. Imprimeria Națională, situație în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.6 din H.G. 831/1997, republicată, potrivit căroră:

„Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Împrejurarea că „administratorul societății nu a cunoscut că documentele contabile primite sunt false”, aspect ce rezultă din rezoluția motivată a procurorului, nu este de natură a admite petentei exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile înscrise în acestea întrucât nu sunt respectate prevederile legislației fiscale în materie de T.V.A. și impozit pe profit, acest fapt producând un prejudiciu bugetului de stat în sumă de lei, constând în impozit pe profit și T.V.A., precum și accesorii aferente în cuantum de lei.

Având în vedere argumentele precizate, se reține a fi neîntemeiată legal contestația formulată împotriva măsurilor

stabilite prin Decizia de impunere nr...../.....11.2005, motiv pentru care aceasta urmează a se respinge.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.179 și 186 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de S.C. CONSTANTA S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr...../.....11.2005 emisă de reprezentanții SAF-ACF Constanța, pentru suma de lei, reprezentând :

- lei impozit pe profit;
- lei majorări și dobânzi aferente;
- lei penalități aferente;
- lei TVA;
- lei majorări și dobânzi aferente;
- lei penalități de întârziere aferente.

În conformitate cu dispozițiile art.180 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 republicată, decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la data primirii prezentei, în temeiul art.188 alin.(2) din același act normativ, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,
EMILIA CRÂNGUȘ**

D. G. /4Ex.
16.12.2005